

Nare. Vi have mangfoldige Love, der omhandle saadanne Forhold, hvor man maa møde til en bestemt Tid og ellers vente, til Tiden kommer igjen. Saa sagde den høitærede Krigsminister dernæst, at naar Krig laa i Luften, var han ikke efter Forslaget berettiget til at uddanne Frivillige, og derfor maatte han fra et militært Standpunkt modsætte sig Forslaget. Naar Krig ligger i Luften, mon da ikke Krigsbestyrelsen har Noe at gjøre, Noe at varetage med at forberede Krig? Skulde det da være en vigtig Bestemmelse, den, at man vil have Ret til at danne Compagnier af frivillige Drengene? Nei, det vil, det ikke være. Frivillige have ikke den Betydning som tidligere, da man lod Halvdelen slippe, deriblandt ogsaa tjenestedygtigt Mandskab, ved Lodtrækning. Da kunde der være Tale om Frivillige; men her efter vil alt tjenestedygtigt Mandskab blive udfærdiget, om Frivillige vil der kun være Tale, forsaavidt de ere ganske unge. Skulde den høitærede Krigsminister ifølge Hærløven ikke have Mandskab nok at tumle med, skulde det ikke koste Krigsbestyrelsen Uleilighed nok, naar Krig laa i Luften, at faae det indøvet og de befæstede Pladser armere, skulde det da være absolut nødvendigt at begynde at danne frivillige Compagnier? Det forstaaer jeg ikke. Derimod var der en anden Ting, som den ærede Krigsminister fremkom med, og som ogsaa skulde være en Grund, nemlig, at man ikke vilde behyrde Statskassen, men tillof Frivillige at besto sig selv under deres Uddannelse; men den privilegerede Stilling, som saadanne unge Mennesker derved ville faae, er en noget mislig Sag. Jeg hørte nok ifjor iblandt meget Andet, at der ved en af Afdelingerne vare tre saadanne unge Sunlere, som havde særeeget Værelse paa Casernen, og som behandlede paa en noget udsøgt Maade under deres Uddannelse; men dette sætter ondt Blod, og jeg troer ikke, at det var det, som vi søgte at gjøre gjældende under Hærløvens Behandling ifjor. Vi haabe, at der ogsaa i Casernelivet vilde komme en anden Aand, naar Alle der bleve satte under lige Vilkaar, saa at Ungen indtog nogen særegen Stilling. Men dette vilde let kunne forvanskes derved, at der gaves saadanne Recruter, som mødte frivillig Lov til paa egen Bekostning at gaa med. Det

kunde let derved blive Tilfældet, at Saadanne da fritoges for at boe paa Casernerne, idet man tillof dem at boe hos deres Familie i Byen, at man tillof dem selv at besto deres Underbring, hvorved de da vilde komme til udvortes at see nettere og pynligere ud, og andet Sligt. Men hvortil en saadan privilegeret Stilling? Jeg troer, at det vilde være lige stille imod de Betragtninger, vi ifjor gjorde gjældende. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. V. Nyholm) sagde, at det igjennem hans Forslag blev muligt for Mænd i en yngre Alder at indtræde i Hæren; men jeg troer, at dette er en fuldstændig Misforstaaelse. Er det Samme ikke muligt efter Lovforslaget, naar de møde paa Sessionsen i det Aar, hvori de fylde det 18de Aar? Det ærede Medlem henvisste i samme Foredrag til, at han søgte faa varmt for borgerlig Frihed og Righed som Nogen. Jeg skal bringe i Erindring, at jeg i mangfoldige Tilfælde har seet dette bekræftet af hans Virksomhed; men jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om den Stilling, som han indtager i dette Spørgsmaal, staaer i Samklang med vore Forhandlinger ifjor? Erindrer det ærede Medlem ikke, at der ifjor i Hærudvalget paa 19 Medlemmer kun var et Mindretal og, saavidt jeg ikke feiler, kun et lille Mindretal, der stillede sig paa det Standpunkt som de ærede Herrer, der have stillet Forslaget under Nr. 11? Jeg troer rigtignok, at det dengang vilde have gjort fuldstændig Fiasco, naar man med Hærløven i den ene Haand sagde, at Enhver skal være Menig, forinden han bliver Befalingsmand, og samtidig dermed ved Værnepligtsloven i den anden Haand kunde sige, at det kun betyder, at En kan løbe ind som en ganske ung Tyr uden at være tjenestedygtig, og at man da vilde have sagt: De to Ting rime sig ikke sammen; det ene maa vige for det andet. Skulde vi nu, mine Herrer, nu, da der ikke er gaaet et Aar siden den Tid, have Ret til at forsjamske de Grundsaetninger, som vi fastholdt ifjor? Skulde Thinget i dette Aar have forandret sin Anskuelse? Jeg nærer Haab, om at see Folkethinget hævde sin Opfattelse af dette Spørgsmaal fra ifjor. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst) gif videre i sin Dmtale af,